

„Tondo, to není nic pro nás,“
utrousilo A, když ráno
šlapali zase dál.

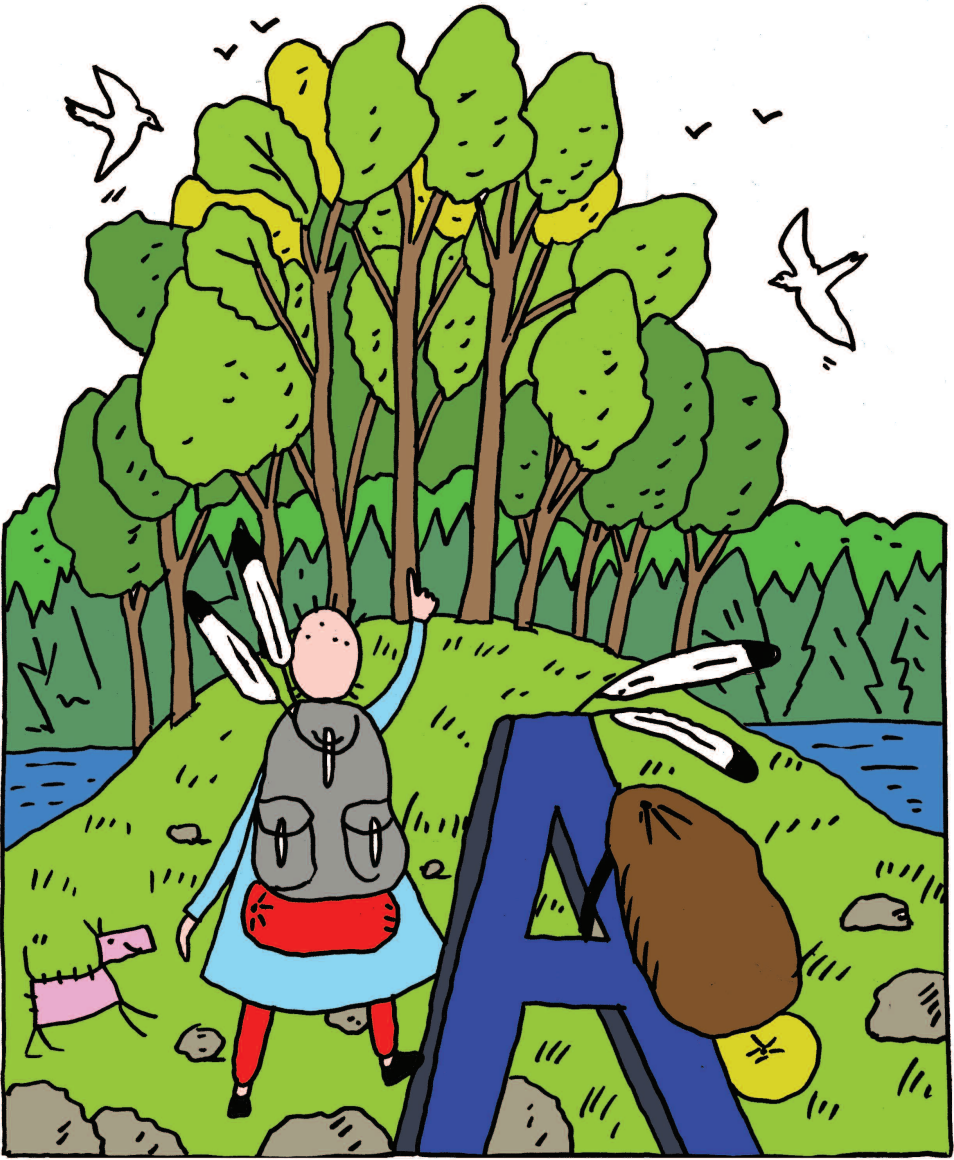
„Víš co, postavíme si domeček
nad řekou...“

„...aby na nás voda nemohla!“

„...aby nás komáři neštípali!“

„Co takhle domeček
na kuřích nohách?“

„To bude něco! Uvidíš, že ptáci
budou létat pod námi.“

Užijeme si léto, ne?

Vždyť jsou prázdniny!“

volalo nadšeně **A.**

Vyškrabali se na vršek,

kde stály vysoké stromy.

„Uděláme v korunách dubů plošinu.

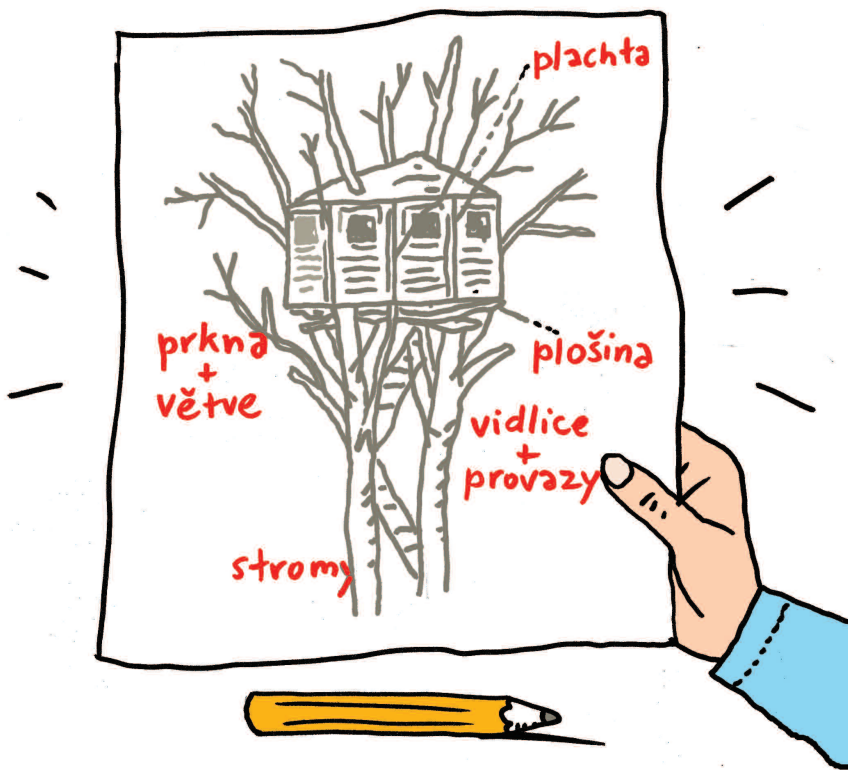
Pak zvedneme stěny

a nějakou plachtu nám půjčí

Čejenové, co ty na to,“

plánoval pan Antonín.

A dali se do práce.

Nosili soušky, přičezávali vidlice
a ty potom vklínili mezi větve.

Rány a pilování se rozléhaly po celém lese,

a tak se Čejenové brzy ukázali.

Je to nádhera, usoudili.

A hned radili, přidržovali

a sháněli stará prkna.

Večer si pod stromem ustlali,

aby o nic nepřišli a ráno mohli

vytahovat kulatiny na plošinu.

Sokol se bál výšky, tak raději

uvazoval dole,

nahoře pan Antonín vytahoval

i ty nejtěžší klády.

